

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.I.35.348/2016/5. szám

A tanács tagjai: Dr. Hajnal Péter a tanács elnöke, Dr. Heinemann Csilla előadó bíró, Huszárné dr. Oláh Éva bíró

A felperes: (felperes címe)

A felperes képviselője: Dr. Maruzs Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd dr. Maruzs László Péter)

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Az alperes képviselője: dr. Hajós Attila alezredes jogtanácsos

A per tárgya: vámhatósági határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes 32. szám alatt

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 28.K.31.799/2014/29.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 28.K.31.799/2014/29. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2013. július 19-én egy nem műholdas digitális rádióvevő

egységre, tunerre (továbbiakban: perbeli termék) kötelező érvényű tarifális felvilágosítás kiadását kezdeményezte. A perbeli termék olyan szerelt elektronikai egység, ami képes a földfelszíni digitális rádióadások jeleit dekódolni autórádió készülékek számára. Készre szerelt állapotban kerül behozatalra, abból rádióként egy-egy db kerül beépítésre. A felperes kérelmében a 8529 90 65 90 TARIC kódot javasolta besorolásaként.

- [2] Az elsőfokú hatóság 2013. augusztus 28. napján kiadott HUT132719800966 számú határozatában a perbeli termékre a 8527 29 00 90 TARIC kódot rögzítette besorolásként. A határozat indokolása szerint a perbeli termék egy, a gépjárművekben használt külső áramforrásról működő rádióműsor-vevőkészülékbe építendő rádiótuner egység, amely rendelkezik a teljes vagy befejezett termék alapvető jellemzőjével. A felperes által javasolt kód alkalmazására nem kerülhetett sor a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87 EKG Tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról szóló 927/2012 Európai Bizottsági rendelet (továbbiakban: KN) értelmezésére vonatkozó 1., 2/a. és 6. általános szabály, valamint a XVI. áruosztályhoz tartozó megjegyzések 2/a. pontja és 8527 vámtarifaszám 8527 29 00 alszám áruleírása és a harmonizált áruleíró és kódrendszer magyarázata (továbbiakban: HR magyarázat) 8527 vámtarifaszámhoz tartozó rendelkezései, valamint az egyes áruk kombinált nomenklátúra szerinti besorolásáról szóló 215/2009 EK (2009. március 18.) Bizottsági rendeletben (továbbiakban Bizottsági rendelet) foglaltak figyelembevételével.
- [3] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2511386091 számú határozatával a tarifális felvilágosítást megadó határozatot helybenhagyta. Határozatának indokolásban arra mutatott rá, hogy a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92 EKG Tanácsi rendelet (továbbiakban Vámkódex) 20. cikk (3) és (6) bekezdései, valamint a közös vámtarifáról szóló 2658/87 EKG Tanácsi rendelet (továbbiakban KVT.) 1. és 2. cikkében foglaltak alapján a KN értelmében a perbeli termék helyes TARIC kód besorolásánál az elsőfokú hatóságnak a kérelem benyújtásakor hatályos KN, illetve az azon alapuló TARIC nomenklátúra előírásaiból kellett kiindulnia. Rögzítette, hogy bármely termék nomenklátúra szerinti besorolásánál figyelemmel kell lenni egyrészt arra, hogy a Bizottság a KVT 9. cikk (1) bekezdés a) pontja szerint rendeletet hozhat egyes termékek kombinált nomenklátúra szerinti besorolásával kapcsolatban. Másrészt figyelembe veendő az Európai Bíróság előzetes döntéshozatali eljárás keretében hozott olyan ítéletei is, amelyek az áruosztályozás egyes alapvető jelentőségű kérdéseiben foglalnak állást.
- [4] Az alperes megítélése szerint a perbeli termék áruosztályozása során elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a vizsgált perbeli termék rendelkezik-e a kész vagy befejezett áru

lényeges jellemzőivel vagy sem. A KVT 3. cikk (1)-(2) bekezdése szerint a nomenklatúra kódok vámtarifaszámokból és azok további bontását jelentő alszámokból épülnek fel, a besorolást először a vámtarifaszámok szintjén kell elvégezni, az alszámos besorolás pedig csak ezt követően végezhető el. A helyes vámtarifaszám alá történő besoroláskor a KN 1. rész I. szakasz címének megfelelően a vámtarifaszám alá történő besorolás általános szabályait kell követni. A vámtarifaszámok alá történő besoroláskor részkérdésként vizsgálni kell, hogy a perbeli termék objektív tulajdonságaira tekintettel megfelel-e az áruleírásban foglaltaknak, van-e olyan megjegyzés, áruosztály, illetve árucsoport szinten, ami a tarifális besorolásra kihat, szükséges-e az áruosztályozás további általános szabályainak alkalmazása vagy sem. Az alperes álláspontja szerint a perbeli termék áruosztályozási szempontból releváns objektív tulajdonsága az, hogy az olyan készre szerelt digitális rádiótuner, amelyet gépjárművekben használt rádióműsor-vevőkészülékbe építenek be. Az csak külső áramforrással összekapcsolva működőképes azzal a rendeltetéssel, hogy külső - a termék részét nem képező - antennán keresztül digitális rádiójeleket fogadjon, azokat átalakítsa digitális audio jelekké, amelyhez szükséges alkatrészekkel és szoftverrel rendelkezik.

- [5] A 8527 vámtarifaszámhoz a „rádióműsor-vevőkészülék hangfelvevő vagy lejátszókészülékkel vagy órával kombinálva is közös házban” árumeznevezés tartozik. A HR magyarázat értelmében: „az e VTSZ alá tartozó rádióműsor vevőkészülékek elektromágneses hullámok útján veszik a jeleket az éteren át mindennemű vezetékek nélkül”. A HR magyarázat idézetéből az következik, hogy a 8527 vámtarifaszám alá tartozó berendezések meghatározó jellemzője a rádiójelek vételére való alkalmasság, amely feltételnek a perbeli termék a felperes által sem vitatottan megfelel. Vizsgálta a 2/a. általános szabályban, a vonatkozó EUB döntésekben kifejtett érveléseket és arra a következtetésre jutott, hogy a 2/a. általános szabály alkalmazhatóságát az alapozza meg, hogy a modulban/perbeli termék a rádióadások vételéhez és feldolgozásához szükséges összes összetevő megtalálható. Ebből az következik, hogy helytálló a 8527 vámtarifaszám alá sorolás, mivel áruosztályozási szempontból e termék a teljes vagy befejezett termékek alapvető jellemzőjével bír. Utalt arra is, hogy a Bizottsági rendelet árumeznevezéshez tartozó indokolásában kifejezetten rögzíti azt is, hogy „az áru tehát nem sorolható a kizárólag vagy elsősorban a 8527 vámtarifaszám alá tartozó készülékek alkatrészeként a 8529 vámtarifaszám alá”.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [6] A felperes keresetében vitatta a perbeli termék vámnomenklatúra szerinti besorolásának helyességét, és ezzel összefüggésben

állította, hogy az alperes nem tett eleget a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) által megkövetelt tényállás tisztázási kötelezettségének, a határozatát nem indokolta kellő mértékben, mivel a kifejtett indokokat konkrét jogszabályokkal nem támasztotta alá, így indokolási kötelezettségének sem tett eleget.

- [7] Nézete szerint a 2/a. általános szabályt idézve az alperesi vámtarifa besorolás azért helytelen, mert a perbeli termék autórádióba kerül beépítésre, így az annak kizárólagos alkatrésze, önmagában nem használható, működésképtelen tárgy. Nem rendelkezik a hang előállítására szolgáló hangszóróval, működését befolyásoló eszközökkel vagy állapotát mutató eszközzel, ezért ellentétben az alperes álláspontjával, a perbeli termék nem rendelkezik a kész vagy befejezett áru lényeges jellemzőivel. Arra is hivatkozott, hogy a vámtarifa a 8529 90 06 545 TARIC kód alatt nevesíti a műholdas rádióvevő egységet, mely funkciójában - nézete szerint - azonos a nem műholdas rádióvevő egységgel. Mindkét termék a gépjárműben használatos rádióműsor vevőkészülék kizárólagos alkatrésze és a rádiójelek vételéért felelős. Az eltérés csupán annyi, hogy a perbeli termék a földfelszíni digitális jeleket, míg a műholdas tuner a világűrből sugárzó jeleket dolgozza fel. Az alperes helytelen következtetésre jutott a C-403/07 számú ítélet 46. pontjából, illetve a Bizottsági rendeletről is, mivel az utóbbiban meghatározott termék nem azonos a perbeli termékkel.
- [8] Az alperes védekezésében a határozatában foglaltak fenntartását, a kereset elutasítását indítványozta.
- [9] A felperes bizonyítási indítványára a bíróság a perben igazságügyi szakértőt rendelt ki a perbeli termék késztermék- alkatrész osztályozása végett, mely szakértői vélemény megállapítása szerint a felek közötti jogértelmezési zavar abból adódik, hogy a „tuner” szó használata, a rádiótuner, radiodeck az angol megfogalmazásokban komplett egységként fordul elő. Ezek az egységek olyan rádióvevők, amelyek legtöbb esetben kiváló minőségű rádióvétellel rendelkeznek, kezelő szerveket tartalmaznak kijelzővel együtt, azonban nem tartalmaznak erősítőt, hanem csak az erősítő számára szükséges bemenetet állítják elő. A szakértő véleménye szerint a felperesi perbeli termék a digitális vételhez szükséges alkatrésze az autórádióknak, ugyanakkor rádió funkciójában az autórádió e modul nélkül is működőképes. Amennyiben a rádiót egy másik adási rendszer vételére is alkalmassá teszik - perbeli eset - egy tunerrel, akkor az a tuner ugyanolyan alkatrésze egy rádióknak, mint a videokártya egy számítógépnek. A DAB tunerek tipikusan másodlagos rádióvételt tesznek lehetővé a most elterjedő digitális rádióadási szabványok használatával úgy, hogy mellette az autórádiók a hagyományos rádióadásokat is fogják.

- [10] A felperes nézete szerint a szakértői vélemény teljes egészében a keresetében foglaltakat támasztotta alá, míg az alperes meglátása szerint a perszakértő véleménye kizárólagosan a perbeli termék műszaki jellemzői tekintetében releváns, azonban e műszaki jellemzőből levont szakértői jogértelmezés helytelen.

Az elsőfokú ítélet

- [11] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította.
- [12] A perszakértői vélemény kapcsán arra utalt, hogy az olyan körben is állást foglalt, amely nem a szakértő kompetenciájába tartozott, így az erre vonatkozó részt figyelmen kívül hagyta. Nézete szerint a besorolásnál a kombinált nomenklátúra 1., 2/a. és 6. általános szabályokat kellett irányadónak tekinteni, valamint a Bizottsági rendeletet, amely a 8527 29 00 KN kódba történő sorolásnál kimondta: „gépjárművekben használt rádióműsor-vevő készülékekbe építendő ún. rádiótuner modul és egyéb összetevők, mint pl. tápegység, jelfeldolgozó processzor, hangerősítő és csatornamemória áramkörök. A modul rádiófrekvenciás egységből, középfrekvenciás egységből és AM/FM demoduláló áramkörökből áll. A modul további feldolgozás nélkül elkülöníti a rádiófrekvenciát és demodulálja a hangjelet”. A perbeli termék műszaki tartalma ezen árumeagnevezés definícióját teljes mértékben kimeríti, melyet a perszakértő állásfoglalása is alátámasztott. A modulban a rádióadások vételéhez és feldolgozásához szükséges összes összetevő (rádiófrekvenciás egység, középfrekvenciás egység és AM/FM demoduláló áramkör) megtalálható, ezért a 2/a. általános szabály alapján megállapítható, hogy a modul a 8527 vámtarifaszám alá tartozó teljes vagy befejezett termékek alapvető jellemzőivel rendelkezik. Az áru tehát nem sorolható a kizárólag vagy elsősorban a 8527 vámtarifaszám alá tartozó készülékek alkatrészeként a 8529 vámtarifaszám alá.
- [13] Utalt arra is, hogy a felperes az elsőfokú hatóság részére benyújtott kérelmében maga is akként nyilatkozott, hogy a perbeli termék készre szerelt állapotában kerül behozatalra, abból rádióként egy-egy db kerül beépítésre. Az azért is rendelkezik a teljes vagy befejezett termék alapvető jellemzőivel, mert a szakértő véleménye szerint is önmagában más tuner beszerelése nélkül is alkalmassá teszi a gépjárművekben használt rádióműsor vevőkészülékeket a teljes körű DAB sugárzás vételére.
- [14] A bíróság álláspontja szerint - ellentétben a perszakértő véleményével - a tarifális besorolás szempontjából annak a vizsgálata, hogy a perbeli termék rendelkezik-e a készáru lényeges jellemzőivel, nem azonosítható a teljes működőképesség

kritériumával. A 2/a. általános szabály ugyanis nem követeli meg azt, hogy a készáru lényeges jellemzőivel rendelkező termék a készáru teljes funkcionalitásával rendelkezzen. Ez okból volt irreleváns a felperes azon állítása, hogy a perbeli termék nem rendelkezik hangszóróval, működését befolyásoló egyéb eszközökkel, gombokkal, kijelzőkkel.

- [15] A Bizottsági rendelet egyértelmű meghatározása miatt a felperes által kívánt 8529 vámtarifaszám alá sorolás a perbeli termék esetében kizárt. A hivatkozott C-403/07 ítélet valóban más termék besorolására vonatkozik, azonban az ítélet 46. pontja a vámtarifálási joggyakorlat kialakítása érdekében olyan általános megállapítást tesz, amely szükségessé és indokoltá tette, hogy nemcsak abban a döntésben megfogalmazott vámtarifaszámok tekintetében alkalmazzák.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [16] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével a felperes keresetének teljesítése, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével az eljárás bíróság új eljárás lefolytatására történő kötelezése érdekében. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 206. §-ában foglaltakat, mivel a perben felmerült bizonyítékokkal ellentétes ítéletet hozott.
- [17] Vitatta azt az ítéleti megállapítást, hogy az alperes tényállás tisztázási kötelezettségének megszegése fogalmilag kizárt volt, hiszen a perbeli termék besorolásának meghatározása kérelemre indult. Ezzel összefüggésben hivatkozott a Ket. 3. §-ában foglaltakra, miszerint a törvény keretei között a hivatalbóli eljárás elve érvényesül. A kérelemre indult eljárást jogszabályban meghatározott feltételek fennállása esetén folytathatja és ilyen esetben a végrehajtást is hivatalból indítja meg, hivatalból állapítja meg a tényállást, határozza meg a bizonyítás módját és terjedelmét, ennek során nincs kötve az ügyfelek bizonyítási indítványaihoz, ugyanakkor a tényállás tisztázása során minden, az ügy szempontjából fontos körülményt figyelembe kell vennie. Ezzel szemben a vámhatóság anélkül, hogy a tényállást tisztázta volna, téves jogértelmezés mellett hozta meg határozatát. Megítélése szerint a bíróság túlterjeszkedett a kereset tartalmán, amikor a Ket. 72. § (1) bekezdésében foglaltakra utalással állapította meg, hogy a határozathozatal során az alperes jogszabálysértést nem követett el. Hangsúlyozta, hogy a felperes nem is utalt e jogszabályhely megsértésére.
- [18] Az áruosztályozás során elkövetett hibát abban jelölte meg, hogy a 2/a. szabályt csak akkor kell alkalmazni, ha az 1. szabályon túl

kell lépni. A perbeli esetben egyértelműen megállapítható az irányadó sorrend, vagyis a perbeli termék áruosztályozása során kizárólag az 1. szabály az irányadó. A perbeli termék ugyanis nem rendelkezik a kész vagy befejezett áru lényeges jellemzőivel. Bár a jogerős ítélet idézte az 1. szabályt, azonban éppen ezt a lényeges momentumot nem észlelte a jogszabály szövegében.

[19] Téves következtetésre jutott a perszakértői véleményből is, továbbá amikor a perbeli termék műszaki tartalmára a „215/2009 EK Bizottsági rendeletben megfogalmazott árumegnevezés definícióját teljes mértékben kimeríti” megjegyzést tette és ezért iratellenes és tényyszerűen nem igaz az ítéleti indokolás 9. oldalán található azon megfogalmazás, hogy „a modulban a rádióadások vételéhez szükséges összes összetevő (rádiófrekvenciás egység, középfrekvenciás egység és AM/FM demoduláló áramkör) megtalálható”. Hiszen az idézett összetevők egyike sem található meg, az csak a hagyományos analóg jelet vevő egységekben találhatók, a perbeli termékben nem.

[20] Az ítélet meg nem engedhető módon kiterjesztően értelmezte a Bizottsági rendeletet. Annak ellenére, hogy az nem a perbeli termék áruosztályozására vonatkozik, mégis annak előírásait vette irányadónak. Ugyanakkor állításával ellentétben a felperes a kérdéses szóba jöhető vámtarifaszámok 1-4 számjegyeit soha sem hasonlította össze más vámtarifaszámok 5-10 számjegyeivel. Az áruosztályozás során kizárólag a vonatkozó és fent ismertetett szabályok alapján végezte el tevékenységét. A hivatkozott európai bírósági ítélet tekintetében sem észlelte, hogy az általa idézett kijelentés kifejezetten az 1. számú szabályra utal vissza, amely alkalmazása és a hivatkozott áruosztályozási rendelet, valamint a perbeli termék összevetése során éppen az álláspontjával ellentétesen kell a perbeli termék vámtarifaszámát meghatározni és azt a felperesi vámtarifaszám alá osztályozni. A mellékelt fényképek tanúsága szerint 2016-ban mindössze egy integrált áramkör végzi azt a tevékenységet, amelyet a perbeli termék korábban végzett, amely még hipotetikusán sem rendelkezik a készáru jellemzőivel.

[21] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte, fenntartva az áru besorolására vonatkozó jogi álláspontját.

A Kúria döntése és jogi indokai

[22] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

[23] A Kúria hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt. A

felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye (BH 2002.29.). A bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapuló tényállás a jogerős ítéletet felülvizsgáló Kúriát köti (BH 1996.505.).

- [24] A felperes azon az alapon támadta a jogerős ítéletet, hogy az elsőfokú bíróság megalapozatlanul és jogszabálysértően állapította meg a perbeli termék késztermék jellegét, jóllehet az nem rendelkezik a kész vagy befejezett áru lényeges jellemzőivel.
- [25] A Kúria megvizsgálva az elsőfokú bíróság eljárását és ítéletének indokolását nem látott megállapíthatónak olyan bizonyítási hiányosságot, bizonyíték értékelési hibát, illetve téves mérlegelést, amelynek alapján jogosult lenne a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére.
- [26] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jogszerűen vizsgálta és értékelte a rendelkezésre álló körülményeket, összevetette a Kombinált Nomenklátúra értelmezési szabályaival és árumegnevezéseivel, és az Európai Unió Bírósága gyakorlatának megfelelően értékelte azt a körülményt, hogy a perbeli termék a földfelszíni digitális jel vételére képes termék, mely az autórádióba történő beszerelés következtében, az alkalmassá válik az ilyen típusú jel vételére. A modulban a rádióadások vételéhez és feldolgozásához szükséges összes összetevő megtalálható, az általános szabály alkalmazása indokolt, hiszen a modul a 8527 vtsz. alá tartozó teljes vagy befejezett termékek alapvető jellemzőivel bír.
- [27] A Kúria kiemeli, hogy az Európai Unió Bírósága több vámtarifálással foglalkozó döntésében mutatott rá, hogy a jogbiztonság és az ellenőrzések elősegítése érdekében az áruk tarifális besorolásának meghatározó feltételeit általában az áruk objektív jellemzői és tulajdonságai között kell keresni, amint azokat a KN vámtarifaszám, az áruosztályok, illetve árucsoportok megjegyzései meghatározzák. (C-700/15, C-600/15, C-330/13.) Azt is kiemelte, hogy a közös vámtarifa koherens és egységes alkalmazása érdekében a Bíróságnak az „alkatrész” fogalom egyetlen, a KN áruosztályai összessége vonatkozásában közös meghatározást kell adnia. (Hark ítélet C-450/12 37. pont, C-666/13. 44. pont)
- [28] A kialakított Bírósági ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az „alkatrész” fogalma magában foglalja valamely egész létezését, amelynek működéséhez az alkatrész elengedhetetlen. Ezen ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy annak érdekében, hogy valamely árut az említett árucsoportok értelmében vett „alkatrésznek” lehessen minősíteni, nem elegendő azt bizonyítani, hogy ezen áru nélkül a gép vagy készülék nem alkalmas arra, hogy kielégítse a rendeltetésének megfelelő szükségleteket. Azt is bizonyítani kell,

hogy a szóban forgó gép vagy készülék mechanikus vagy elektronikus működése az említett árutól függ (lásd ebben az értelemben (2013. december 12-i HARK-ítélet C-450/12, EU:C:2013:824, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A perbeli termék nem felel meg a fenti a Bíróság által kialakított „alkatrész” fogalomnak, hiszen nem szükséges a rádió vevőkészülék működőképességéhez, kiegészítő funkcióval bír. Ezt a szakértői vélemény is megerősíti 8. oldalának utolsó mondatában.

- [29] Helytállóan tulajdonított jelentőséget a Bizottság 215/2009 EK rendeletében foglaltaknak is. A Kúria egyetért azzal az elsőfokú bírósági állásponttal, hogy a perbeli termék műszaki tartalma egyértelműen kimeríti a fenti rendeletben szereplő árumegnevezés definícióját.
- [30] A Kúria már több döntésében kifejtette, hogy a tarifális besorolás jogkérdés, azonban a vámáru és tulajdonságainak meghatározása ténykérdés. A besorolást megelőzően tehát a tények feltárása és bizonyítása szakkérdés, ahogyan az jelen perben is annak minősült. (BH 2009.339., Kfv.V.35.833/2014/13.) Az alkalmazandó jogi norma tartalmát az elsőfokú bíróság okszerűen indokolva állapította meg, a tarifálandó termék paramétereit bizonyítási eljárás során feltárta, azokat összevetette a Kombinált Nomenklatúra irányadó rendelkezésével. Okszerűen indokát adta annak, hogy a perbeli termék miért nem tartozik a felperes által indítványozott 8529 90 65 90 TARIC kód alá. Ítélete mindenben megfelelt a Pp. 221. § (1) bekezdése által támasztott követelményeknek. A Kúria nem tartotta jogszabálysértőnek a perben becsatolt igazsági szakértői vélemény ellenére azt a megállapítást, hogy a termék rendelkezik a teljes vagy befejezett termék alapvető jellemzőivel.
- [31] A bíróság a felperesi állítással ellentétben nem terjeszkedett túl a kereseti kérelmén, mivel a határozat jogszerűségének vizsgálata körébe tartozik annak ellenőrzése, hogy az megfelel -e a Ket 72. § (1) bekezdésében a határozattal szemben támasztott követelményeknek. Ahhoz, hogy a tarifális besorolás helyessége megállapításra kerüljön szorosan hozzátartozik annak felülvizsgálata, megállapítása, hogy a határozat tartalmazza a Ket. 72.§ (1) bekezdésében írt valamennyi feltételt.
- [32] A fentiek alapján a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján eljárva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [33] A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

- [34] A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésében és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.
- [35] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a felperes kérelmére tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2017. február 2.

**dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, dr. Heinemann Csilla sk.
előadó bíró, Huszárné dr. Oláh Éva sk. bíró**